

Christelijke Gereformeerde
Opstandingskerk

De wet en het kruispunt

10 Woorden voor het leven (19)

Bijbel en belijdenis

Romeinen 7 en 8,1-17; Galaten 4,12-5,12.

Dordtse Leerregels III/IV, artikelen 5 en 6;
Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikelen
22, 23 en 26.

Genade is mooi en moeilijk tegelijk.

In het Engels zijn er twee woorden voor genade: mercy en grace. Genade ontvangen betekent twee dingen:

1. Je krijgt iets niet wat je wel verdiend ('*mercy*'): straf voor fouten die je hebt gemaakt.
2. Je krijgt iets wel wat je niet hebt verdiend ('*grace*'): vergeving, bevrijding, bescherming, je mag bij God horen.

Genade is prachtig en bevrijdend, maar dat je daar niets voor kunt doen behalve het ontvangen, dát maakt het voor ons heel moeilijk.

de wet vóór het kruis

Vlak nadat God Israël uit Egypte had bevrijd, gaf Hij zijn wet. Op de berg Sinai. De 10 Woorden én nog zoveel meer. Die wet nam Israël bij de hand om het zo te laten leven als God wilde. De wet wijst een goede weg. Dat kan ook niet anders, want het is Gods wet!

Tegelijk is de wet een slavendrijver, een meedogenloze cipier. Onder zijn regime ben je op jezelf aangewezen. Toch was de wet een genadig geschenk van God. Want door de wet liet God ons ontdekken dat het echt waar is: je kunt het zelf niet redden. Je hebt genade nodig. En dat is wat God aanbiedt: genade. In Jezus Christus.

de wet óf het kruis

De wet is op zich goed. Maar ze kan ons als het gaat om de verhouding met God alleen maar confronteren met onze zonden en ons niet verder helpen. Ze wijst ons de goede weg, maar bevrijdt ons niet van onze schuld. **Dat kan alleen Jezus.** Omdat Hij aan het kruis stierf voor onze schuld.

Het kan niet allebei: als je op Christus vertrouwt, belijd je: ik ben *helemaal* afhankelijk van Hem. Als je de wet (een beetje) wil houden als prestatie van jou, zeg je: ik ben *niet helemaal* afhankelijk van Jezus. Dus: Als je maar een beetje toch door de wet Gods kind wilt worden, raak je los van Christus.

Het beeld dat Paulus gebruikt in Galaten 4 over Abraham én over Sara en Hagar is wat ingewikkeld, maar het laat uiteindelijk precies dát zien: dat we maar op één manier weer Gods kind kunnen worden. **Niet door eigen prestaties** (= je afhankelijk maken van de wet; je gedragen alsof jij jezelf bij God in de gunst kunt laten komen) **maar alleen door te geloven** (= je afhankelijk maken van genade; je aan Jezus Christus toevertrouwen!).

Dat is wat Paulus in 5,5 zegt: '*Want door de Geest hopen en verwachten wij dat we op grond van geloof als rechtvaardigen worden aangenomen.*' En als je van Christus bent door het geloof, ben je vrij: Gods kind voorgoed. '*Christus heeft ons bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven*', 5,1.

vrij dóór het kruis

Wat geweldig dat God zo onmenselijk goed is! Genadig, rechtvaardig en graag vergevend tegelijk. Liefdevol! Door Christus maakt Hij ons vrij van schuld en zonde. Sterker nog: vanaf het moment dat we ons vertrouwen op Christus leren stellen, zijn we weer kinderen van de hemelse Vader.

Dat is een prachtige boodschap. Maar ook *ontzettend irritant*, een struikelblok!, v 11. Dit triggert onze trots! Want om Gods genade te ontvangen, moet je toegeven dat je een zondaar bent. En dat je hulpeloos bent. Totaal afhankelijk van God tegen wie je gezondigd hebt en die je uit vrije liefde genadig wil zijn.

Maar het is de gekruisigde Jezus die ons bevrijdt, echt bevrijdt. Roep Jezus en word gered, vrij, echt vrij. Omdat Gods genade alleen en echt bevrijdt.

Laat Gods genade je genoeg zijn. Geef je trots op voor de liefde van God. En leer het af om toch steeds weer iets van je eigen prestaties te verwachten. Heb genoeg aan Jezus, aan Gods genade. En laat Gods Geest je het leren om in vrijheid te leven door elke dag opnieuw genoeg te hebben aan Jezus, genoeg aan Gods genade.